

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Dokopisi se ne vračajo.

**Isk izhaja vsak dan razen ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.**

**Štepec uredništva ob 11. uri
popoldne.**

**Neposredni dopisi se ne
sprejemajo.**

**Amendni dopisi se ne uva-
žajo.**

NARODNI DNEVNIK

Upravišstvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogrske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.00
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele I. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inserate) se
plačuje od četrstopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 36.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, dne 15. februarja 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je po-
tekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo
zopet ponové.

„Narodni Dnevnik“

velja za avstro-ogrske dežele:

celoletno	K 25.—
polletno	12.50
četrletno	6.30
mesečno	2.10

Za Nemčijo:

celoletno	K 28.—
---------------------	--------

Za vse druge dežele K 30.—.

Naročnina se pošilja naprej.

Upravišstvo „Narodnega Dnevnika“.

Velevažne škofove besede.

(Dopis.)

Vaš uvodnik o izseljeniškem vprašanju me je spomnil na zadnji »Sl. Gospodar«, ki recitira iz škofovega pastirskega lista sledeči, na ljudsko izseljevanje iz Sp. Štajerske v Ameriko se nanašajoč stavek: Ko sem se nekoč vračal iz Rima v Maribor, pride med kratkim postankom brzovlaka na Zidanem mostu k meni preprost kmetič, ter me prosi, da naj podelim sveti blagoslov družbi izseljencev iz brežiškega okraja. Nepovedno me je v srcu užalo-
stilo in zbolelo, ko sem zagledal veliko število krepkih mož in žen, mladeničev in mladenk, da, mater z dojenčki v naročju in z dečki in deklicami ob strani, in ko sem blagoslovil množice in se poslovil od njih morebiti, da jih nikdar več ne vidim. — In baje nadahnjene domovinske ljubezni govori knezoškof v svojem pastirskem listu nižje doli: »Dom, domovina! kako sladko in milo donite te ime-
ni!« — Jaz, ki motrim razmere in usodo našega spodnještajerskega ljudstva že desetletja s paznim očesom, pa pravim in trdim: To je največja ironija, ki jo je škof mogel izreči! On, pa domo- ali rodo-
ljube, nikdar! Pač morda kdaj poprej, v svoji mladosti, — a sedaj — vplivni mož, ki bi svojemu trpe-
čemu rodu lahko vsestransko koristil, sedaj je vlad-
ni mož — v vrsti onih, ki nas tiščijo k tlom glede naobrazbe in napredka. Jaz smelo trdim, da imajo

»on in njegovi« v veliki meri na vesti krivdo, da se ubogi slovenski seljak seli iz svoje lepe domovine in se na njegovem mestu na stanja tujec, večinoma Nemec, ki na tej grudi, koja Slovenca ni mogla rediti, in jo je zato z obupom v srcu zapustil, prav dobro izhaja. In zakaj? Zato, ker jo boljše umnejše obdeluje, in mu dvakrat toliko prirastka vrže kot njegovemu predniku, ker se je to naučil, in ve, kar slovenski oratar ni vedel, in ni imel prilike se podu-
čiti. Ali pa se je priselil ta tujec kot obrtnik, uvi-
devši, da tu takega treba, — v malo letih se je ne samo opomogel, ampak obogatel, med tem, ko nje-
gov prednik izseljenec v Ameriki, na pol nag sto-
tine metrov pod zemljo, od znoja oblit kopa rudo, v vedni nevarnosti, da ga zdaj pa zdaj živega ta za-
suje. —

Tako je med nami, to uvidi vsak, — a da je tako, kako vendar jaz in moji duhovniki pridemo do tega, da se nam to očita, bo rekel naš presvitli knezoškof. A jaz pa vendar to trdim!

Notorično je, da je bil klerus od pamtiveka protivnik vsakega resnega napredka. — Tega sicer naši politikujoči kaplani ob priliki predavanj v zlo-
glasnih socijalnih kurzijah in na političnih shodih ne dajo veljati, pa je vendar neovrgljivo dejstvo.

Povej mi, ljubi rojak, če si imel brihtnega na-
darjenega sina v zadnjem razredu ljudske šole, ali ti je katehet, ki je v tvojih očeh edini merodajen svetovalec, (na učiteljev nasvet se navadno ne ozi-
raš, ker bi se s tem g. katehetu zameril) kdaj na-
svetoval drugo, kot »daj ga v gimnazijo, potem v lemenat da bo duhovnik. — Glejte očka in mati, kako lepo bo, če bo vaš sin svoj čas novo mašo pel! — In tako pride, da 99% naših nadbudnih šolarjev gre študirat z namenom, da postanejo na željo ka-
plana in starišev duhovniki. Velika večina je res tudi to postala, neredki si je po dovršeni maturi pre-
misli, ter šel na univerzo, ter postal uradnik ali od-
vetnik, nekateri se je izgubil in postal zakotni pisar.

Torej po zaslugi, ali bolje rečeno pokrivdi na-
ših duhovnikov, ki so — notabene — da se ne od-
daljimo preveč od predmeta — točni izvrševalci želj in povelj njih nadpastirja, je od nekaj že skrb-
ljeno, da v teh stanovih ne zmanjka obilega nara-
ščaja. Ti stanovi pa so za narodno gospodarstvo neproduktivni, so kakor troti v čebelnem panju.

Okoliščina ta, da duhovščina skrbi za izpopol-
nitev svojih vrst, bi se še dala opravičiti, saj je na-
loga ta tudi drugih stanov, da za enako skrbijo, —
če ne bi bila duhovščina načelno protivna nara-
ščaju drugih produktivnih stanov in njih temeljite naobrazbe.

Vprašam te zopet, dragi rojak, povej mi en slu-
čaj, kdaj ti je tvoj vplivni svetovalec katehet, ki si

je zadnji čas bolj ko kdaj poprej, in to s silo in te-
rorizmom prilastil — ker visoka politika knezo-
škofa to zahteva — pravico ukrepati s tvojo in tvo-
jih usodo že tu na zemlji, kdaj ti je svetoval: »daj
svojega fanta v kmetijsko šolo, da ti bo postal na
stare dni opora in umen gospodar, ali v obrtno
šolo, da bi zamogel postati dober obrtnik, podjetnik,
stavbar ali drugo, ne le krojač ali črevljar, — ali v
trgovsko šolo, da lahko postane več in sčasoma
bogat trgovec, ne le vaški branjar, ali da ga daš v
realco, kjer postane lahko tehnik ali kemik, in bi
kot večšak na tem polju vedel najti in dvigniti za-
klade, ki ležijo na in pod zemljo naše slovenske do-
movine, izkoristiti vodne moči naših gorskih rek in
potokov, izrabljati tujski promet, česa vsega so se
že, in se še polastujejo tujci, čisto Nemci, — ne-
redko tam daleč iz »rajha«, ki postanejo v kratkih
dobah milijonarji, katerim dela in robota kot dni-
nar nevedni domačin za mal denar, — da, tuj pod-
jetnik še mu čisto tega ne privoščijo — zato ker ga
mrzi kot Slovenca, na katerega grudi se je obogatil.
V obupu torej sešteje revež domačin zadnji vinar,
če zadostuje za rajžo v Ameriko, — pelje se s solz-
nimi očmi in potrjim srcem čez Zidanmost, — tam
se vrača naš knezoškof iz Rima, on mu da zadnji
blagoslov, in prihodnjič bo pisal ekselencu v pa-
stirskem listu, kako je bil — ginjen.

Da nam obrtnikov in podjetnikov primanjkuje,
je obče znano, a kaj jih je, še tisti se ne podpirajo,
le Nemec ima prednost (zidanje St. Iljskega doma).
Z malo izjemo so vse stavbe šolskih poslopj v za-
dnjih desetletjih izvedli nemški podjetniki in še z
manjšo izjemo se je zidanje novih cerkev in prenav-
ljanja taistih zadnja desetletja poverjala tujim stav-
benikom, ali v pomanjkanju domačih takih, ali pa, da
se justament tujcu, kojega se ne vpraša, si žid ali
luteran — da zaslužek.

Ko se je pred leti oživitvorila zadržna ideja,
izrabili so jo naši politikujoči kaplani, da so zasno-
vali namesto produktivnih zadrug — sama kon-
zumna društva, naperjena proti domačim trgovcem.
Ti kaplani so oškodovali s temi ne le domačih tr-
govcev, ampak še v večji meri ljudstvo. Še se spo-
minjamo, koliko stotisočakov, s krvavimi žulji za-
služenega ljudskega denarja je pri polomih teh kon-
zumov, katere so zalagali večinoma židje s svojim
ničvrednim blagom, šlo v zgubo. Neredko so v teh
konzumih kaplani sami pomagali branjariti in krč-
mariti, in ljudi zapeljavati k pijančevanju, — in vse
to se e zgodilo pod zaščito in z odobravanjem —
višjega pastirja.

Ker se duhovnikom namen, uničiti slov. trgovce
s pomočjo konzumov žalostnega spomina celo po-
nesrečil, zato so se vrgli zadnja leta na snovanje

LISTEK.

Čez leta.

Četki epikal J. Š. Machar. — Prevedel T. L.

Mlada ljubezen je neumnost, pravijo razumni
stari ljudje. Stari, razumni ljudje, ki že nimajo
več smisla za poezijo. Zakaj mlada ljubezen je
najkrasnejša poezija življenja. Kakor bi zasvetil
v dvoje src odsev onega zgubljenega raja; kakor
bi nosil človek v svojih prsih kos čarobne kra-
jine, kjer vse zeleni, kjer pojo ptiči in se blišči
s čistim azurju obnebe.

Dalje napravi mlada ljubezen dvoje src do-
vzetnih za krasoto. Harmonični toni in barve pri-
rode bude v njih silen odmev. Ljubijo sprehode
po letnih večerih v alejah lip in kostanjev, skozi
katerih šumeče vrhove prodira purpurov lesk za-
padajočega solnca. Berejo zaljubljene verze in jih
razumejo, prepevajo zaljubljene pesni, vzdihajo pri
romanah, kjer se pripoveduje o ljubezni, in se
smatrajo brez premisleka za njih junake.

Slednjič je njih srce navdušeno za vse, kar
je velikega in vznesešnega, pripravljeno je k vsaki
žrtvi in vsaki borbi; in je občutljivo v najvišji
meri: beseda, pogled, gibljaj jih dirne pogostokrat
bolešno. A tudi ta boleš je sladka. Zaljubljen
mladenič bi ne dal teh čustev, te svoje ljubezni
za vse zaklade sveta. Ljubezen mu je vse. Ni

misli, ki bi ne hitela k ljubljenu bitju, ni hre-
penenja ne želje, ki bi se ne tikala nje. Kar je
od nje, vse mu je sveto: shrani si vsak cvet, vsak
trak, poljubljuje njeno podobo, nosi njene lase v
medaljonu na prsih, ljubi mesta, koder hodi z
njo, ponavlja njene besede, smehlja se njenemu
smehu, njenim gestam — taka ljubezen ima nekaj
naivno otročjega na sebi, nekaj neizrečno ča-
robnega.

Pripomnim še, da je simbol te mlade ljubezni
roža. V tem je zapopadena cela otožna njena uso-
da. Prekrasni cvet, poln mamljivega vonja —
ali cvete samo eno edino poletje in ne obrodi no-
benega sadu. Kajti ta ljubezen je čista kakor mo-
litev. Poljubljanje je edina himna mladih src.

Mlada ljubezen! Poletje hiti in jesen se bliža.
... Rože odcveto in oveno, in veter raznese njih
liste in vonj na vse strani sveta. Prišla je proza
življenja in srce se ohladi. — Razumni starejši
ljudje se ženijo in može s preračunanjem in trez-
nim razumom. Ampak vendar ostane v srcu spo-
min, eden ton one čarobne melodije, ki prevzame
človeka tudi čez leta, če zazveni. Kakor kadar
slišimo sedaj pravljico, katero nam je pripovedo-
vala babica nekaj za otroških let zimske večere
v sobi, katero je le rdeči plamen iz peči z neko-
liko črtami razsvetljeval. —

Toliko razumnim in starejšim ljudem o mladi
ljubezni.

* * *

Srečala sta se čez leta v starem grajskem
parku. Bil je tožen, oktoberski dan. Redko listje
je trepetalo na drevju v zlati solnčni zarji. Trava
in stezice so bile z njim takorekoč pokrite. Na
gredicah so dvigale solnčnice svoje črnozlate
krone, pestre astre so se bliščale v treznih belih
in rdečih barvah, tuintam je bilo še nekoliko
cvetočih grmov; zrak je bil sicer nasičen s pri-
jetno toploto, ali vznemirja je ono posebno elegično
razpoloženost, ki je lastna jeseni. Zdelo se je,
kakor bi bila ta cela priroda zatopljena v spo-
mine na preteklost in bi silila spominjati se, le
spominjati se...

Ona je sedela na klopici, ki je bila nekaj
pobarvana z belo barvo. Otroka njena, šestleten
deček s svetlimi kodri in modrimi očmi, v žame-
tovi obleki in štiriletna deklica v modri obleki,
velikih naivnih črnih oči, z modro čepico na va-
lovitih kostanjevih laseh, sta tekala in se igrala
po travi in stezicah. S sklonjeno glavo je gledala v
pesek in risala s solnčnikom nekaj ornamentov v tla.

On je stal poleg nje. Sklonjen naprej se je
opiral s komolci na klop in gledal v tla.

Polna zarja popoldanskega solnca je padala
naravnost na nju. Oba sta zatiskala leno oči.

— — Tedaj že osem let je tega, gospod
doktor? se je nasmejala ona.

„Osem let, milostljiva“, je odgovoril, „celih
osem let. Zdi se mi, da je bilo poslednjikrat v
septembru?“

klerikalnih denarnih zadrug — posojilnic, z namenom, ugonobiti stare slov. denarne zavode, ki se niso hoteli podati pod duhovniško komando, in ki edini imajo zaslug, da so naše ljudstvo iztrgali nemškemu denarnemu uplivu.

V tisti meri, kakor so v prej opisanih konzumnih društvi duhovniki napeljavali ljudi k pijančevanju in zapravljivosti, enako jih navajajo potom klerikalnih posojilnic, h katerim pritegnejo celo nemški kapital (nedavno so dobili mariborski klerikalci v ta namen dvestoinpetdesettisoč kron od nemškega »Verbanda«), se zadolževati, ne pa, da bi se jih navajalo k varčevanju. Denar se kar takole posoja, češ, le vzemi posojilo, potem si naš, — ob volitvah moraš voliti z nami. Tako se kupiči na kmetije dolg na dolg, in če si še uboga zadolžena para podstopi drugače voliti kot so kaplan zapovedali, tedaj se ga terja, rubi in ubogemu seljaku se proda vse kar ima, komaj da mu še preostaja toliko, da — plača zase in svojo družino vožnjo v Ameriko; in to vse se godi pred očmi naše — vladike.

Nemara se je nekaj takih rodbin vozilo v Ameriko čez Zidanmost, pri kateri priliki jih je naletel naš dični knezoškof, vračajoč se iz Rima, kakor to pripoveduje v svojem pastirskem listu. usmilili so se mu baje, a ni jim ponudil drobtin iz svoje preoblobiže pri srcu ko njegove revne ovčice, ki jih glad žene mize — kake denarne podpore — ne — tista v obliki mnogo tisočakov je namenjena za nemško solnograško univerzo — ta je slovenskemu škofu bliže srcu ko njegove revne ovčice, ki jih glad žene iz domovine, — ne bogneđaj! — denar bi te ljudi utegnil pohujšati, saj ne vedo gospodariti z njim (kar sam trdi v svojem pastirskem listu) — torej svoj višjepastirski blagoslov jim podelim, — to že — ta me nič ne stane — pride ceneje — in v pastirskem listu preobrnem oči — kako so se mi ti ubogi ljudje usmilili!

Nimamo našega knezoškofa za tako neumnega, da se ne bi zavedal, da je deloma in posredno on kriv, da je narod v napredku zaostal, pri novodobnem boju za obstanek si ne ve pridobiti doma za svojo in svojih eksistenco najpotrebnejšega, da ga njegovo duhovništvo v napredku zadržuje in ovira, in da mu končno ne preostaja drugo, kot z rosnim očesom povezati culo in oditi v neznane kraje, v negotovo prihodnost. Ne, pastirski listi ne bodo odvrnili izseljevanja naših ljudi v tujino, ampak naj se dajo ljudstvu pripomočki, si zboljšati svoje gmotno stanje, predvsem poduk.

Tudi v stanovskem združenju je mnogo produktivne moči, pa ne takem, kot nam nudi to Kmečka Zveza, v kateri se hajska soseda na soseda, ženo na moža, in katera prireja cele tečaje v svrhu, da se že mladeniči nauče črtiti in uspešno preganjati svojega bližnjega in katere tečaje vodijo naši duhovniki pred očmi našega knezoškofa.

Ta tu ocenjeni pastirski list naslovljen je, kot je to v predstojećem dokazano, na napačen naslov. Ne na ljudstvo s pozivom, da se naj ne seli v Ameriko, ampak na svoje duhovništvo se naj obrne knezoškof, s poveljem, naj ljudstva, če mu že ne ve dati poduka, ne ovira v napredku, naj ne ščuje in ne hajska enega proti drugemu, kakor to delajo naši politikujoči kaplani, in tu in tam župniki, in takoj bode prijetneje in udobneje doma.

Politična kronika.

Politične vesti iz Dunaja. — Prihodnja seja državnega zbora se vrši, kakor je sedaj oficijelno naznanjeno, dne 24. febr. ob 11. uri dop. Na dnevnem redu je prvo branje proračuna, rekrutne predloge in finančnih zakonov. Volila se bodeta tudi 2 podpredsednika in sicer 1 Rusin in 1 Italijan. Najbrže bodeta izvoljena dr. Konst. Lewicki in Conci. — Ta teden se bodo vršili važni dogovori glede nove delovne

večine in z njo zvezane preosnovne ministerstva. Najvažnejše pri teh dogovorih bo stališče Poljakov. Kakor poroča »Slov. kor.«, vstraja Poljski klub na razširjenju vladne večine in temu primerne preosnovne ministerstva. — Slov. jednota ima jutri važno sejo parlamentarne komisije. V četrtek so vabljeni posl. Kramar, Udržal, Šusteršič, Hruban in Ploj k Bienerthu na razgovor. Po poročilu koresp. Centrum, bo stopila Slov. jednota takoj v najostrejšo opozicijo, ako bi se ponesrečila pogajanja glede preosnovne ministerstva. — Nemški kršč. socialci so imeli včeraj konferenco z min. predsednikom. Zavželi so po poročilih nemških listov glede rekonstrukcije baje to stališče, da ne bode šlo brez takozvane velike preosnove in sicer ravno z ozirom na Pojake, ki to zahtevajo. — Vodje nemških nacionalcev so vabljeni jutri k ministerskemu predsedniku na dogovor. Nemškonacionalna gласila pravijo, da ti vodje prav nič ne vedo, o čem se bode jutri govorilo pri ministerskem predsedniku... O rekonstrukciji pravijo, da se sploh ne morejo dogovarjati, istotako o jugoslovanskem ministru. O tem pa še vsled slov. obstrukcije v štaj. dež. zboru prav posebno ne. Nemški nacionalci ne pomislijo, da nimajo danes niti v zastopstvu nemškega naroda večine. Prepričani smo, da se bode dalo z gospodo govoriti.

Iz Ogerskega. Danes se nadaljujejo pogajanja glede novih velikih županov. Dopolnilo se bode tudi ministerstvo. Misli se, da vstopi klerikalni grof Zichy v ministerstvo; kot kandidat za naučno ministerstvo velja tudi Ludv. Navay in za ministerstvo a latere baron Josika. Govori se nadalje, da hočejo iti ogerski politiki v audijenco k prestolonasledniku, predno odide na brijske otoke. — Razpravljalo se bode o volilni preosnovi. — Nova vladna stranka se bode imenovala »narodna delovna stranka«.

Drobne politične novice.

Konečni izid volitev na Angleškem. Izvoljenih je 274 liberalcev, 273 unijonistov, 41 socialistov in 82 Ircev. Ker delajo Irce težave, je vladna večina zelo nesigurna in bode morda parlament že v kratkem času razpuščen.

Iz nazadnjaške Prusije. Uradno poročajo, da je bilo včeraj pri volilnih demonstracijah v Berlinu aretiranih 13 oseb; 4 osebe so s sabljo občutno ranjene. — Hujše je bilo v Neumunstru. Tam so policaji pri demonstraciji za volilno preosnovo 40 oseb težko ranili. Nekaterim so odsekali ušesa in roke. Nemška podivjanost!

Strelina Lloydovo agenturo. Na hišo ravnatelja Lloydova agenture v Jaffi so streljali iz nasproti ležeče hiše turški vojaki. Slučaj preiskujejo — turške oblasti.

Umori v Arabiji. Carigrajski list »Ikdäm« poroča da so arabski vstaši v pokrajini Jemen pomorili v zadnjih bojih ujete turške častnike.

Madžaroni na Hrvaškem — resur recturi? Iz Zagreba poročajo, da je bivši minister Štefan Kovačević sklical člane nekdanje madžaronske stranke h konferenci na zagrebški rotovž. Konferenca se bode vršila 17. tm.

Jagič o slovanski liturgiji. Dvorni svetnik dr. Jagič je priobčil v »N. F. Presse« članek, v katerem dokazuje, da je slovanska liturgija stara pravica Hrvatov. O sedanjem stanju te zadeve pravi Jagič: Namesto da bi se stvar uredila, se je začelo s preganjanjem posameznikom, o katerem govore sedaj dunajski listi. (Nadžkof Dvornik). Ali to sredstvo pospešuje vernost in ljubezen do cerkve, o tem nočem govoriti.

znane kraje z mladosti. — No, in tu sem in vidim vas!

„Prijetno presenečenje!“ se je zasmejala ona ironično.

„Vsekakor“, se je branil on.

Pogovor se je zopet ustavil za trenutek. Dreve nad njima je trepetalo otožno in rumeni listi so padali vsak trenutek nanju in zdrsnili po njiju oblekah na tla.

On si je pogladil čelo.

„In kaj, milostiva“, je pravil on in se silil k smehu, ali se spominjate kedaj na to, kar sva preživela skupaj. Ali veste še, da sva se imela rada? Veste, da je trajalo to dve leti?“

Zasmejala se je, kakor se smejemo otroškim domislekom. Njen smeh ga je dirnil nekako neprijetno.

„Spominjam se pogostokrat“, je pravila veselo. „Bila sva takrat blazna“, in smejala se je zopet.

„Jaz se spominjam rad one dobe“, je dejal on resno. „To sta bili dve leti polni poezije. Ne vrniti se nikdar več!“

„Ah, da, gospod doktor vi ste pisali takrat verze. Imam jih nekje doma. Moram jih poiskati in prebrati. Sedaj gotovo ne pišete več verzov?“ je vprašala smeje.

„Poglejte, prosim, name!“ je vzdihnil.

Dnevna kronika.

a Japonska banka v Tokiju bo zvišala glav-nico od 30 milj. na 60.000 milijonov jenov.

a Muslimanska napredna stranka se je kakor smo že nedavno poročali, spremenila vsled sklepa sarajevske organizacije v čisto muslimansko-versko stranko brez nacionalnega obilježja. Ker se je to storilo brez vednosti in volje strankinih organizacij v drugih krajih, se je že oglašala strankina organizacija v Tuzli in v obširnem sklepu utemeljila, da sklepa sarajevskega odbora ne pripozna in da se ne pridruži novi stranki. Ker se bodo pristaši skoro gotovo tudi drugod oglašali, je sigurno, da bo muslimanska napredna stranka še vnaprej eksistirala.

v Šest tednov zapora za jedno hruško. Porotno sodišče v Novem Ruppinu je obsodilo delavca Arturja Witthubna, ker je nekemu natakarskemu učencu ukradel hruško.

Dopisi.

v Iz Grobelnega smo prejeli še naslednje poročilo: Včerajšnji shod je bil dobro obiskan. Zbralo se je okoli 60 samih mož volilcev iz Grobelnega, Št. Vida, Št. Jurija in tamkajšnje okolice. V imenu okrajnega odbora Nar. Str. in šentvidskega županstva pozdravi navzoče preds. Čulek, omenjajoč vzrok današnjih shodov, ki se vršijo po vsem slov. Štajerju od obeh strank, ter povdarja — da je skupnemu sovragu — mogoče le primeren skupen odpor. — Nemec vidi le Slovence — in tega hoče uničiti, da doseže svoje požrešne in umazane namene. Glavni govornik g. dr. Karlovšek slika delovanje slov. delegacije v štaj. dež. zboru, — kruto zatiranje Slovencev. — Tretjina nas je — plačujemo tretjino dež. doklad — a podpor nam ne dajo nobenih —, pač pa nam hočejo še zvišati dež. doklade. Edino slov. kmet. šolo — ki so jo naši poslanci že davno izposlovali, si dolgo let zavlčevali, — a zdaj nam jo še sponašajo. Naštevam slov. potrebe — ki bode sicer marsikatera vsled odpora slov. dež. posl. odpadla, — a to nas ne sme vstrašiti. Za borih par kronc Slovenci nismo dobili. Ne rabimo nemškega denarja — zahtevamo pa, da se nam izplačujejo potrebne podpore iz naše lastnine. Odločno zahtevamo za sebe isto pravico — ki gre vsakemu sodeležanu. Velepos. Podgoršek iz Št. Jurja omenja zanemarjenost cest po slov. Štajerju. Celo celjsko glav. ima samo 2 cesti, kojim prispeva dežela polovico. Že pred 40 leti objavljen cestni iz Pristave čez Šibiko, Ločnico na Grobelno je še danes samo na papirju in medtem ko so jih po nem. Štaj. napravili gotovo čez 100. Sam dež. inž. Eichkitz mu je obljubil zadevo poganjati — a vse še grobno molči. Pos. Urleb pa omenja slabo gospodarstvo dež. bolnic, kjer se mora vsako zdravljenje drago plačevati. — Ako nimaš nič, te ne sprejmejo. In če imaš samo jedno kravo, ki ti je za življenje lastne obitelji krvavo potrebna — pa ti jo prodajo — samo, da dobi dežela svoje — od Slovence. — Preds. Čulek še slika germansko nasilje — na Slovane v obče — omenja češki jez na severu — slovanski na jugu — ki še edina sedaj uspešno zabranjujeta nemški most do Adrije — ter predlaga resolucijo, ki se je soglasno in navdušeno sprejela. G. dr. K. še omenja nemško gospodarstvo pri naših deželnih kopališčih Slatina in Dobrna, kjer ni prostora za nobenega slov. uradnika — ter postopanje tujih uradnikov pri naših oblastnjah. Povdarja, da s Slovenci zamore le Slovenec domaćin uspešno poslovati. H koncu še pozivlja predsednik vse navzoče — da, povejo vse kar so danes slišali doma tudi svojim sosedom in vsem

„Počakajte! Da. V septembru sva se videla zadnjikrat. Takrat, se mi zdi, ste odhajali nekam na potovanje. Mislim, da v Italijo.“

„Da, milostiva, prav imate. Dobil sem mesto domačega učitelja pri neki plemenitaški rodbini.“

„V Italiji je lepo, kaj? Hotela bi videti vsaj Rim. In kaj, ali ste videli papeža?“

„Da. Videl sem ga v svetopetrski cerkvi.“

Oba sta za trenutek umolknila. V tem celem pogovoru je ležal hladen konvencionalen ton.

Ona se je ozrla po otrocih.

„Viktor“, je zaklicala, „ne vleci Matilde tako za roko!“

„To je skrb s temi otroci!“ je vzdihnila in risala naprej po pesku nekaj čudovit ornament

„V tem imam že tudi skušnjo,“ se je nasmejal.

„Kako?“ se je obrnila osuplo k njemu. „Ali ste oženjeni?“

„Že četrto leto.“

„Ah!“

„Da, že četrto leto,“ je vzdihnil zadovoljno. „Imam dveletno hčer. Moja soproga je odšla k starišem na Šumavo na počitnice in se še ni vrnila. No vidite, milostiva, zopet rodbinski dogodek. Moja soproga ga hoče počakati v tišini. Te dni nimam v pisarni nobenega važnega dela in pomislil sem torej: Napravim majhen izlet na

Njiju oči so se srečale. Gledala sta si rado-vedno v obraz. V njiju srcih sta bili ohranjeni podobni, ki ju je tje položila pred osmimi leti ljubezen. Čas in pozabljenje sta ju sicer nekako zbrisala ali ne popolnoma izruvala. Gledala sta se in se primerjala z onima podobama z minulosti. Zastoj sta skušala premagati razočaranje.

Njene, nekdanje temne modre oči, so obledele, zarele so sicer še vedno s krasnim leskom, ampak ta lesk ni bil tako intenziven kakor tedaj, neka utrujenost, vsakdanja skrb in proza življenja so gledale iz njih. Izpod klobuka na čelu so ji valovili svetli lasje; opazil je, da niso več tako nežni in razkošni, kakor nekdanj. Pod očmi se je temnila modra črta v polkrogu — jasna posledica prežitih dolžnostnih razkošnosti, kesti v obrazu so nekako izstopile, njene ustnice niso imele več one granatove barve, kakor tedaj, ko jih je poljuboval, in cel obraz je bil nekako zarjavel; one cvetke svežosti in mladosti so bile potrpane — bil je sicer še vedno krasen obraz ali obraz matere dveh otrok, medla senca tega, kar je živelo še vedno v njegovi duši...

Ona je gledala na njegovo zgubančeno čelo, rujavkast obraz in veliki nos. Z njegovih oči je zrla utrujenost in skrb, na njegovih sencih je videla nekoliko sivih las, tudi njegova lica so bila upadla, pod očmi mrežica nežnih žilic, od nosa k ustam globoka črta. Ko je odprl enkrat usta, je opazila, da mu manjkata dva zoba...

Oba sta sklonila zopet glavi, ona je rila naprej s solničnikom po pesku, on se je zagledal v kot parka, v gromado pograbljenega rumenega listja...

Dalje sledi.

sotrpinom — pozivljajoč jih na skupen odpor — proti skupnemu sovražniku. Slišala se je povsem le jedna sodba, jeden glas, današnji shod je bil lep, veličasten in takih si želimo še več.

Štajerske novice.

v Cesar o obstrukciji v štaj. deželnem zboru. Graška 'Tagespost' poroča sledeče: Z dogodki v štajerskem deželnem zboru je v zvezi daljša audienca namestnika grofa Clary and Altringena pri cesarju. O tej stvari se je vladar pomenkoval tudi z bivšim drž. in dež. posl. baronom Mosconom, ki se je prišel zahvaliti za red železne krone 2. razreda. Cesar se je zelo pohvalno izrazil o stremljenju in zaslugah dekoriranca. Baron Moscon je pripomnil, da sedaj povsod narašča prepirljivost in nemir ter je namignil na obstrukcijo v štaj. dež. zboru rekoč, da je zelo obžalovati obolenost štaj. namestnika ravno v tistem času, kose je konflikt začel: taki izbruhi se dajo v začetku ne pa po nekaterih dnevih uničiti. Cesar je vzel Mosconovo zatrdilo, da se bode trudil doseči miren sporazum na Štajerskem, na znanje in dejal, da sedaj žalibog nikjer ni več miru. — Graški list je očitno pričakoval kaj drugega.

Jankomirska afera, zlasti pa ponatisnjeno lastnoročno, notabene nemško pismo drž. posl. dr. Hočevarja hrv. odvetniku dr. Vlad. Franku, je vzbudila v kranjskih klerikalnih krogih zelo mučen utis. Nasvet dr. Hočevarja, naj Frank izrabi Rauchovo vlogo in obesi ubogi deželi zanemarljivo posestvo, namreč ne priča o preveliki politični morali. Vrh tega se klerikalci silno boje, da bi politična javnost ne napravila različnih kombinacij s stališčem »Slovenca napram novi vladi na Hrvaškem. »Slovenec« je namreč pred dobrim tednom silno napadal in blatił srbo-hrvaško koalicijo, češ, da je narod Madžarom prodala; izrazil se je, da bi bilo bolje, ako bi ostal Rauch s frankovci na vladi. Zakaj, to si naša javnost sedaj lahko računi... »Slovenec« je zelo previdno priobčil »Pokretovo vest in potem dr. Frankovo »pranje«. »Pokret« pravi danes, da je pripravljen svoje trditve, katere itak potrjuje Hočevarjevo pismo, dokazati pred sodnijo. Frank v svojem odgovoru ne ve nič tehtnejšega navesti kakor to, kar je pisal tudi ljubljanski »Slovenec«, namreč, da kriče koaličijonaši sedaj zaraditega, ker žele odvrniti pozornost od sebe. Tako »dokazovanje« vendar ne more oprati dr. Franka. V ostalem prosi »Pokret«, da se mu oprost, ako se je vrnila tiskovna pomota v poročilo: Hades ni pomeveril 60.000 kron, temveč 60.000 goldinarjev... In dr. Vlad. Frank je vodja tiste hrv. stranke, katero so naši klerikalci — kakor se vidi, iz zelo »tehtnih« razlogov — vedno podpirali, če se je šlo za sramotenje hrvaškega naroda... Gliha vkup štrih!

»Straža« o ciljih obstrukcije. V uvodu k poročilih o nedeljskih shodih Kmečke zveze piše mariborski list sledeče: Vsaj trezno misleči Nemci naj uvidijo, da moramo z vladajočim sistemom korenito pomesti. Edino potem je mogoče, da pridemo v normalne razmere, drugače ne... Spametujte se vendar že enkrat, gospodje pri vladnih jaslih! Bojno geslo vaših čeških bratov je: Samouprava! Vi jo smatrate za pravilno in opravičeno in jih podpirate v njihovem stremljenju. Ali ni ravno tako pravično in pošteno, ako mi zahtevamo popolno enakopravnost? Iz nobenega vzroka, ki je umesten in vzdržljiv, ne morete tega zanikati. Zato je logično in dosledno, da si je slovensko štajersko ljudstvo napisalo na svoj prapor: Zahtevamo samoupravo za slov. Štajer. — Naši bralci se bodo spominjali na kritiko »N. Dnevnika« o prvi izjavi deželnoz. Slovenskega kluba. Veseli nas sedaj, da je dobilo utemeljevanje slov. odpora proti Gradcu in na klerikalni strani točnejše oblike; mi moramo natančno določiti, kaj hočemo, da si moremo po tem tudi uravnati svojo taktiko.

d »Slovenec« naznanja v včerajšnji številki da bodo klerikalci na 20 »poučnih« tečajih, ki jih priredi njihova Zveza Orlov, hujskali povsod proti podružništvu Ciril-Metodove družbe. Ob tej priliki imenuje »Slovenec« družbo »liberalnega malika«. V isti številki »Slovenec« z naravnost sumljivo gorečnostjo sviri pred rabo narodnih kolkov. Človeku se zdi, kakor da pred »Slovenčevimi« uredniki stoji neprestano pošast v obliki Ciril-Metodove družbe, in v strahu se možakarji neprenehoma križajo. Drugače si »Slovenčeve« misjonske gorečnosti za zveličanje slovenskih duš iz peklenskega ognja cirilmetodarije končno res več ne moremo razlagati. Revčki, smilite se nam!

a Klerikalci in Ciril-Metodova družba. V onemogli jezi, da se naša narodnoobrambna organizacija tako krepko razvija, stezajo po njej klerikalci svoje umazane roke ter filozofirajo v »Slovenec« o narodnosti. Mi smo svoje stališče že označili: delajmo dalje pošteno in neustrašeno, naj ne pada naša požrtvovalnost! V svesti si velikih ciljev, ki jih zasleduje Ciril-Metodova družba in ob pogledu na vidne uspehe našega dela ne potrebujemo in ne maramo priznanja brezdomo-

vinskih ljudi, ki se imenujejo slovenske klerikalce. Naše delo je vsakomur odprta knjiga: v Ciril-Metodovi organizaciji zbiramo zdrav in življenja zmožen slovenski rod, zato nam niti od daleč ne pride na misel, da bi prosili usmiljenja pri raznih prodanih dušah, da bi v imenu »narodnosti in rodoljubja« trepetali pred klerikalnimi sencami, ki strašijo po Slovenskem. Čast poštenega dela zahteva, da se ne ponižuje in ne onečašča. Vladnih in rimskih hlapcev vendar ne moremo prositi in vabiti k narodnemu delu, kar trem gospodarjem tudi oni ne morejo služiti, to bi že tudi enkrat lahko spoznali razni solzavi rodoljubi po Slovenskem, ki so še vedno pripravljeni resno prepričevati jato klerikalnih vodjev v Ljubljani, da je njih pisarjenje nedostojno in nenarodno.

v Poučno-zabavni večer »Slov. delavskega podpornega društva v Celju« se vrši v soboto 19. tm. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih (Graben št. 7). Na dnevnem redu je poleg tamburaških in pevskih točk tudi predavanje »O delavskem vprašanju«. Člane društva, redne in podporne se najvljudneje vabi k polnoštevilni udeležbi. — Enaki društveni večeri se bodo uvedli za stalno, vsaj sedaj v zimskem času, in imajo namen buditi v celjskih Slovencih, posebej med člani delavskega stanu, zanimanje za socijalna vprašanja in socijalno delo.

d Slov. gledališče v Celju. V nedeljo, 20. februarja: Žetev. Drama v treh dejanjih. Napisal Fr. A. Šubert, poslovenila Zofka Kvedrova. Režiser Rafko Salmič. Med dejanji svira gledališka godba na lok. Vstopnice ima v predprodaji Zvezna trgovina v Celju. Za danes samo opozarjamo celjsko in okoliško občinstvo na to predstavo. Prihodnjič kaj več.

d »Fina« nemška družba v Celju. Aistrich izjavlja v »Unterst. Volkszeit.«, da mu ni veliko ležeče na tem, ako ga celjska nemška družba bojkotira ali ne. Saj so njeni odlični člani cerkveni tatovi in pivovarniški poneverjevalci. Had poper od bivšega sobojevnika, kaj?

d Iz Celja. Za poročevalca dež. komisije za agrarne operacije na Štajerskem je imenovan namestniški tajnik baron Viljem Lazarini, za krajevnega komisarja na Sp. Štajerskem pa Friderik Sima Gall. Oba Nemca!

d Utopiti se je hotela žena lekarniškega sluga pri »Mariji Pomagaj« v Celju, Gajšeka. Čevljar Šilhart je rešil nesrečno žensko, ki je nameravala to storiti iz domačih razmer, iz vode.

d Umrl je v soboto popoldne v Celju avskultant dr. E. Vučinič, sin takaj umrlega bivšega vojaškega zdravnika dr. Vučiniča. Čutil se je navzlic svojem hrvaškemu pokolenju za Nemca. — V Trbovljah je umrla žena rudniškega uradnika Ganserja. — Pri Sv. Ani na Krembergu je umrl pretekli teden 84letni veteran A. Peklar. Služil je l. 1849 na Ogrskem in pozneje na Italjanskem.

d Umrla je danes zjutraj v Žalcu g. Lucija Basnič, posestnica, v 83. letu starosti. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj. Ranjka je bila v trgu splošno priljubljena in spoštovana. Rodbini naše iskreno sožalje.

d Na Vranskem je zopet izvoljen za župana trgovec g. Karl Schwentner. Častitamo!

d Občinske volitve v Šoštanju. V tretjem razredu, katerega so imeli doslej Slovenci, so zmagali včeraj Nemci; ker imajo tudi 2. in 1. razred v svoji oblasti, je prešel sedaj Šoštanj popolnoma v nemške roke. Danes ima Negri v Šoštanju shod, na katerem bode govoril o slov. obstrukciji v dež. zboru.

d Kozjanski hranilnici je dovolilo ministerstvo za notranje zadeve porabiti 35 tisoč kron iz rezervnega fonda za stavbo lastne hiše v trgu.

d Letaki Ciril-Metodove družbe. Družba pošilja letake, na katerih je ponatisnjen »Slovenčev« članek proti Ciril-Metodovi družbi s primernim odgovorom. Vsakdo, kdor dobi letak v roke, naj daruje za CMD jedno desetico.

d V Radgoni se je skušalo te dni ponovno pláčevati s ponarejenim kovanim in papirnatim denarjem. Ponarejeni denar se prinaša iz Ogerskega.

d Mladi morilec. Minuli petek zvečer je sunil 15 letni delavec Ajdnik 21 letnega tovariša Keguja po prepiru dvakrat z nožem v hrbet in ga je na mesta usmrtil. Oba sta delala pri Koblišku. Mladostni morilec se je sam naznanil sodniji.

d Promet poštne hranilnice na Štajerskem kaže v mesecu januarju sledeče številke: vložilo je 12.093 strank 515.306 kron hranilnih vlog, dvignilo pa 7.169 strank 506.626 kron. V čekov-

nem prometa je vplačalo 214.342 strank 28.538.451 kron, dvignilo pa 30.571 strank 14.798.509 kron.

d Avstrijski kataster vodnih sil. Avstrijski tednik za javno stavbno službo je izdal odtisek avstrijskega katastra vodnih sil, katerega lahko pregledajo krogi, ki se za to zanimajo, pri stavbnem oddelku c. kr. okrajnega glavarstva celjskega med uradnimi urami.

d Od Dravinje. Te dni sem prišel po opravkih v Slovensko Bistrico. Prva pot me je peljala seve v davkarijo, da si olajšam svoj sicer ne preobilo založen žep. Našel sem vljudne slovenske uradnike, s katerimi se človek vsaj lahko pomeni. Ni tako pri okrajnem sodišču, kjer sta oba sodnika Nemca, kakor pravijo, slovenščine zmožna. Eden izmed njih slovi po strogosti, s katero nalaga strankam denarne globe, da se vsak boji, ako ima po nesreči z njim opraviti. Potem grem v Narodni dom in se čutim precej domačega, ko vidim po stenah viseti celo vrsto slov. časnikov in raznih vabil. Gostilniški prostori v tej sedaj najlepši dvonadstropni hiši v mestu, ki stoji kakor prava slovenska trdnjava na Glavnem trgu, so visoki in svetli. Tu se zbira vsa narodna inteligenca, tudi kmetje čedalje raje sem zahajajo. Iz gostilniških prostorov stopim v veliko dvorano in kaj vidim? Novi, umetno izdelani gledališki oder, na zavesi pa dični naš Bled — zares umetniško delo. Zdi se Ti, da stojiš v resnici na bregu jezera in gledaš pred seboj otok s cerkvijo, blejski grad, vile in cele vasi, v ozadju pa Triglava blišče se vrhovi! Slika dela g. Horvatu res vso čast. Isti mariborski umetnik še izdeluje sedaj še zadnje zavese, menda štiri, in kulise. Potem se bo Slov. Bistrica ponasala z odrom, kakoršnega ni kmalu najti v tako malem mestu. Pričakujemo, da se že v poletnem času otvori gledališče z večjo slavnostjo. Ko sem se vrnil na kolodvor, sem si ogledal čudno stavbo, ki jo je postavila okrajna hranilnica, da reši z njo hirajoče slovenjbistriško nemštvo. Tudi tam je dvorana, v kateri bo mariborski pastor ščuval proti Slovincem, s čijih denarjem se stavba gradi. Pa v mestu bo našel le malo pristašev, ker vendar ve vsak trgovec in obrtnik, da bi moral brez slovenskih odjemalcev zapreti svojo štacuno.

d Statistiko slepih otrok, ki so brez poduka, imajo izdelati šolska vodstva v mariborskem okraju do 15. febr.

d Nemška surovost. Dne 10. t. mes. se je sešel pisec teh vrst v Gradcu v gostilni »Zum Schwan« (Annenstrasse) slučajno s štirimi rojaki Slovenci. Sedeli smo skupaj za mizo in se mirno in tiho pogovarjali, seveda slovensko. Ko zaslišita slovensko govorico dva, na drugem koncu mize sedeča Nemca, planeta po koncu kakor bi ju gad pičil, češ, da s slovensko govorico provociramo in da naj nemško govorimo, sicer nas iztirajo iz dvorane. Mirno se jim je povedalo, da nekateri naši rojaki nemško ne razumejo in toraj moramo z njimi slovensko govoriti, toda nič ni pomagalo. Vsi navzoči Nemci (po številu okoli 100) so se vzdignili in nas začeli psovati s takšnimi priimki, na kakoršnih je bogat le nemški jezik. Grozili so nam s palicami, vrčki, steklenicami itd. Vsi natakariji so se takoj postavili na stran Nemcev. Ko pride gospodar sam, smo mu povedali, kako nasilno se z nami ravna, toda on nam reče, da naj se odstranimo, ker nam on ne more nič pomagati. Ni nam kazalo drugega kakor oditi; toda ako bi morali iti skozi sobo, bi bili v smrtni nevarnosti, ker je bila nemška druhal vsa razdivjana in je komaj čakala, da plane po nas. Komaj smo se zmuzali skozi stranska vrata. Zahtevali smo od gostilničarja, da nam pove imena napadalcev, toda on je rekel, da jih ne pozna. V takšnih razmerah živijo Slovenci v Gradcu! Ako hočeš biti življenja varen, zataji svoj jezik in govori nemško, sicer te pobijejo kakor psa. Ali se res ne da temu opomoči? Krvavo potreben bi bil Slovincem v Gradcu lokal, kjer bi se lahko brez skrbi zbirali in prosto gibali, sicer je vsak napredek Slovencev v Gradcu nemogoč. Kakor sem slišal, so v zgoraj omenjeno gostilno dosedaj radi zahajali tudi Slovenci. Nosili so gostilničarju denar — in sedaj se tako z njimi ravna! Prosimo, da ta dopis ponatisnejo vsi slovenski listi!

Druge slovenske dežele.

a Organizacija slov. žel. uradnikov. V nedeljo se je ob lepi udeležbi vršil v Ljubljani ustanovni shod ljubljanske podružnice »Društva jugoslovanskih železničnih uradnikov«. Predsednikom je izvoljen g. Planinšek.

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novečodobno urejena,
izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu
pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom,
iz zagrebske tovarne.

Iz sodne službe na Koroškem. Za okr. sodnika pri dež. sodišču v Celovcu je imenovan Jož Schroll.

v Vlak, ki vozi iz Sinčevasi v Železno Kapljo, je povozil v Sinčevasi hlapca Ivana Petritza ter ga na glavi težko ranil.

v Otvoritev novega Franc-Jozefovega pristana v Trstu se je zvršila včeraj 14. t. m. na slovesen način. Navzoč je bil trg. minister dr. Weiskichner, ki je slovesno otvoritev vodil, ter mnogo dostojanstvenikov, uradnikov, častnikov in poslancev. Trg. minister je v svojem nagovoru povdarjal veliko važnost Trsta kot trgovskega emporija za Avstrijo. Z novim pristanom se posveti prvo velikih pristaniških del v Štandrežu prometu. Naj bi vsi merodajni faktorji posvetili svoje združene sile ogromnemu delu, ki bo, kakor je upati, v 6 letih dovršeno, razširjenju tržaškega pristanišča. Govorila sta še tržaški župan dr. Valerio in predsednik trg. zbornice dr. Demetrio. Oba sta povdarjala veliko važnost izvršenega in vršечеge se dela za razvoj Trsta. Nato se je vršil pri namestniku dejeuner.

v Hrbet obrnil bo „nehvaležnim“ Beljačanom prejšnji župan Scholz, ker so se meščani uprli nakani zdajnega občinskega odbora, dati Scholzu letno pokojnino do smrti. „Siromak“ Scholz je imel v Beljaku dve hiši. Eno je že prodal za 96 tisoč kron. Drugo še proda in se izseli.

a Risarski tečaj za učitelje se vrši od 15. aprila do 15. julija t. l. na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani.

a V Ljubljani je umrl minolo soboto slikar Ludvik Grile v 59. letu starosti.

a Iz goriškega deželnege zbora. V včerajšnji seji je slov. poslanec Marinič predlagal spremembo dež. obč. reda iz leta 1864. Predlog se je sprejel. Dalje se je sprejel predlog za izboljšanje plač deželnim uslužbencem in za električno železnico Trst-Opčina-Sežana.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Občinske volitve v Šoštanju.

a Šoštanj, 15. febr. V tretjem razredu je bilo oddanih 237 glasov; od teh so jih dobili Slovenci 97, v drugem je bilo oddanih 33, Slovenci so dobili 12 glasov. Tudi prvi razred je zgnubljen.

Krvava demonstracija za volilno reformo na Pruskem.

a Hamburg, 15. febr. O dogodkih v Neumünstru se poroča: Po končanem socijalističnem shodu so pozvali stražniki ljudi, naj se razidejo. Od spredaj so rinili policaji z golim sabljami, zadaj pa velika množica demonstrantov, tako da ni bilo mogoče misliti na beg. Policija je začela biti s sabljami po ljudeh; nek delavec je dobil tako rano na hrbtu, da so se mu videla pljuča. Mož je umrl. Vrh tega sta ranjena še 2 delavca znatno in 40 oseb je dobilo lahke poškodbe.

Otvoritev angleškega parlamenta.

v London, 15. febr. Jutri se vrši v Buckingham-palaci ministerski svet, v katerem se bode kralju predložilo besedilo prestolnega govora. Za gosposko zbornico bo imenovanih — več novih lordov; med njimi se nahaja tudi minister za južno Afriko, Gladstone.

Luegerjeva bolezen.

v Dunaj, 15. febr. Župan Lueger je zbolel na vnetju staničja. Včeraj so ga operirali. Njegovo stanje sedaj ni nevarno, vendar pa ni izključen preobrat na slabše.

Iz Španije.

v Pariz, 15. febr. Moret je odložil predsedstvo liberalne stranke, katerega prevzame Monterro Rios. Moret se hoče popolnoma umakniti iz političnega življenja. Ta vest je vzbudila tu precej pozornosti.

Katastrofa parnika „Chanzy“.

a Pariz, 15. febr. „Agence Havas“ poroča iz Cindadelle (otok Minorka): Edni preživeli potnik parnika „Chanzy“ pripoveduje sledeče: Na krovu je bilo okrog 100 potnikov. Takoj po odhodu iz Marzelja smo imeli hud sever; vožnja se je kljub temu nadaljevala. Ob 5. uri zjutraj me je vzbudil močan sunek; bilo je, kakor da bi nekaj vrglo parnik ob skalo. Ko sem došel na krov, so že pljuskali čez njega 2 m visoki valovi. Močen val je odtrgal jambore in ljudje, ki so splezali na vrvi, so izginili v vodi. Zgrabil sem se za obroč in ga nisem več spustil. Ko je došel nov val, sem se dal kot dober plavalec od njega odnesti proti obrežju, ki ni bilo daleč. Tam sem prebil v neki jami cel dan in se hranil s krompirjem, ki ga je voda nanesla. Drugi dan sem splezal na 50 m visoko pečino in sem srečno došel do hiše, v kateri so me okrepili.

Povodnji na Francoskem.

d Pariz, 15. febr. Iz Lyona poročajo, da so se utrjali jezovi reke Saone med Crottetom in Chavanessom, in sicer ravno v trenutku, ko so ljudje jezove utrjevali. Škoda je velikanska. V okolici je promet ustavljen.

Rusko zračno vojno brodogrje.

d Petrograd, 15. febr. Odbor za ojačenje ruskega vojnega brodogrja hoče s carjevim dovoljenjem pobirati po celi Rusiji za zračno vojno brodogrje. Akcijo bo vodil veliki knez Aleksander Mihajlovič.

Tržne cene.

14. februarja.

Dunaj: Na žitni borzi ni došlo danes do nobenega večjega prometa. Tendencia in cene se niso spremenile.

Budimpešta. Svinjad: ogrske stare, težke 152 do 153 v. mlade težke 160 do 162 vin., mlade, srednje 160 do 162 v. mlade, lahke 164—166 vin. Zaloga 22423 komadov. Prignano 723 komadov, odgnano 125. Ostalo torej 23.021 komadov. Tendencia mirna.

Budimpešta. Pšenica za april K 13'84 pšenica za maj K 13'64, pšenica za oktober K 11'64, rž za april 9'40, rž za oktober K 8'61, oves za april 7'45, oves za oktober K —, koruza za maj 6'60, ogrščica za avgust 13'90. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje. Tendencia slaba, promet 10 tisoč met. stotov. Pšenica v efektivu za 5 vin. cenejša, ostalo medlo. Termini brez veselja za kupčijo. Vreme: lahek dež.

Sladkor. Trst. — Centrifugal Pilés prompt K 36³/₄ do K 37¹/₂, za kasneje K 36⁷/₈ do K 37⁵/₈. Tendencia: mirna.

Sladkor. Praga. Surovi sladkor prompt K 29'85, nova kampanja kron 25'35. — Tendencia mirna. Vreme: mrzlo.

Budimpešta: mast svinjska K 180' — namizna slanina 156' —.

Dunaj. Goveji sejm. Na sejm prignano 4770 glav, med njimi 119 glav suhe živine. Za 100 kg žive teže se je plačevalo: prima ogerski zrejeni voli 76—82, gališki 80—86, nemški 90—99 K. Kupovalo se je malo.

Svarilo.

Podpisani **Franco Kešpret v Gaberjih** svarim vsacega, ki bi moji ženi Mariji Kešpret posodil blago ali denar, ker nisem plačnik za njo. **Franco Kešpret, Gaberje št. 70.**

500 hl najboljšega haložkega vina

iz l. 1909 že 2 krat pretočenega, proda po K 30'—34'— loko žel. postaja **Posojilnica Sv. Barbara v Halozah.**

99 5-3

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je naša preblaga iskreno ljubljena stara mati, gospa

Lucija Basnič

posestnica v Žalcu

danes ob 1. uri zjutraj v 83. letu svoje starosti previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajne se vrši v četrtek, dne 17. februarja ob pol 9. uri zjutraj od hiše žalosti v Žalcu na pokopališče sv. Kancijana.

Maša zadušnica se bo čitala na dan pogreba ob 9. uri zjutraj v žalski župni cerkvi.

ŽALEC, 15. februarja 1910.

Ljuba Lipej roj. Lipold, Draga Lipold, dr. Franjo Lipold, vnuki.

Prodajalka

izurjena v trgovini z papirjem in galanterijo kot **prva moč** se takoj sprejme pri tvrk **Fr. Iglič, Ljubljana.** 112 3-1

2 učenca

ki imata veselje do vrtnarstva sprejme takoj **Miha Kokošinek, vrtnar v Gaberju pri Celju št. 63.** 91 2-2

109 3-2

Sprejem takoj

dečka

v uk, ki je poštenih starišev in ima veselje do ključavničarske obrti. **Franco Furlan,** ključavničarki mojster v Vojniku pri Celju.

Sprejme se takoj ali pa v 6 tednih

trgovski pomočnik

manufakturst pri

J. Krašovicu v Žalcu

Štajersko.

108 3-3

Sukna

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno

v **Humpolcu** na Češkem.

Vzorec franko.

96